

LA SEGONA VIDA DE LA ROBA.

Data: D'abril fins juny de 2014.

Lloc: Planta 2ª del Centre de Documentació i Museu Tèxtil.

Organitzadors: Co-producció del Centre de Documentació i Museu Tèxtil, l'Arxiu Històric Comarcal i Centre d'Estudis Històrics de Terrassa, en col·laboració amb el Consorci de Residus del Vallès Occidental.

Descripció: Amb aquesta mostra us convidem a fer una ullada a un món del reciclatge i de l'aprofitament que, tot i que en l'actualitat està de moda, sempre ha estat important i no és tan nou com podríem pensar.

Els inventaris i els encants permeten documentar el vestuari dels nostres avantpassats, alhora que els preus en què aquests vestits venien valorats en fase de reutilització. El fet que aquest fos un procediment garantit demostra que socialment era un sistema acceptat i àmpliament aplicat.

Així, tant les peces de vestir com els teixits per a la llar o, simplement, els trossos de tela passaven de generació en generació. Les noies de casa bona que entraven als convents ho feien amb el seu aixovar, i els vestits de sedes sumptuoses servien per confeccionar casulleres o indumentària per a imatges. I en la formació de les futures mestresses de casa s'hi incloïa generalment el saber cosir, sargar i apedaçar.

Avui hi ha una bona colla d'iniciatives de creació que es basen en l'aprofitament del rebuig. És una actitud capitanejada per dissenyadors joves, que ens fan present que la cultura del “usar i llençar” és nociva per al medi ambient i també per les nostres butxaques; alhora, ens demostren com una peça pot ser reinterpretada i tornar a néixer en una nova forma o aplicació.

és un consorci de:

LA SEGUNDA VIDA DE LA ROPA.

Fecha: De abril hasta junio de 2014.

Lugar: Planta 2ª del Centre de Documentació i Museu Tèxtil

Organiza: Co-producción del Centre de Documentació i Museu Tèxtil, el Arxiu Històric Comarcal y el Centre d'Estudis Històrics de Terrassa, en colaboración con el Consorci de Residus del Vallès Occidental.

Descripción: Con esta muestra invitamos a echar un vistazo a un mundo del reciclaje y del aprovechamiento, que ahora está especialmente de moda pero siempre ha sido importante y no es tan nuevo como podríamos pensar.

Los inventarios y los encantes permiten documentar el vestuario de nuestros antepasados, al tiempo que los precios en que estos trajes venían valorados en fase de reutilización. El hecho de que éste fuera un procedimiento garantizado a todas luces, demuestra que era un sistema socialmente aceptado y ampliamente aplicado.

Así, tanto las prendas de vestir como los tejidos para el hogar o, simplemente, los trozos de tela pasaban de generación a generación. Las chicas de buena familia que ingresaban en los conventos lo hacían con su ajuar, y sus vestidos de sedas sumptuosas servían para confeccionar casullas o indumentaria para imágenes. Y en la formación de las futuras amas de casa se incluía generalmente saber coser, zurcir y remendar.

Hoy día existe un buen número de iniciativas de creación que se basan en el aprovechamiento de residuos. Es una actitud capitaneada por diseñadores jóvenes, que nos recuerdan que la cultura del "usar y tirar" es nociva para el medio ambiente y también para nuestros bolsillos; a la vez nos demuestran cómo una pieza puede ser reinterpretada y volver a nacer en una nueva forma o aplicación.

és un consorci de:

A SECOND LIFE FOR CLOTHES.

Date: April to June 2014.

Venue: 2nd floor, CDMT.

Organized by: CDMT and the Historical Archive and Centre for Historical Studies of Terrassa, in collaboration with the Consortium for Waste Management of Vallès Occidental.

Description: This exhibition is a window on the world of reuse and recycling, practices that are very much in vogue but which have always played an important role in society and are not as new as we might think.

Personal property inventories and flea markets provide means of documenting both the clothing worn by our ancestors and the value placed on particular items as second-hand goods. Personal belongings such as clothing were often auctioned when a person died without leaving a will or with outstanding debts, and the official recognition of such auctions suggests that this system of reuse enjoyed broad social acceptance and was a common practice.

Thus, both formal attire and casual clothing – or simply pieces of fabric – passed from one generation to the next. The daughters of respectable families who took the veil were required to have their *trousseau*, while their luxurious silk gowns were used to make chasubles or to fashion clothes for religious images. Future housewives, meanwhile, were usually instructed in the arts of sewing, darning and patching.

There are now many creative initiatives built on the culture of reusing what others throw away. The approach is spearheaded by young designers, who encourage us to see that “throw-away” culture is damaging both to the environment and to our wallets; in this exhibition, they demonstrate how a piece of clothing can be reinterpreted and find new life in a different form or through a novel use.

és un consorci de:

